

Uniwersytet Pedagogiczny
im. Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

Wydział Sztuki

mgr Mateusz Rafalski

Gorsze dzieci

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Promotor:
prof. dr hab. Halina Cader-Pawłowska

W rozprawie doktorskiej pod tytułem *Gorsze dzieci* odwołuję się do osobistych doświadczeń z materiały *dyskusyjną estetycznie*, którą można uznać po prostu za *brzydką*.

W pierwszej części tekstu przedstawiam działania twórcze, poprzedzające otwarcie przewodu doktorskiego, mające bezpośredni wpływ na moją postawę artystyczną. Następnie przyglądam się pojęciu brzydoty i podkreślając jej relatywność, szkicowo opisuję ewolucję jej postrzegania. Zdając sobie sprawę z rozległości tego zagadnienia, w następnych rozdziałach ogniskuję uwagę na tym, co w brzydocie ujmuje mnie i prowokuje do twórczego działania. Wskazuję na jej wdzięk, humor oraz brak zadęcia, objawiające się w artefaktach istniejących w przestrzeni publicznej, poczynając od poezji murów, przez amatorską twórczość działkowiczów, aż po oferującą bogaty asortyment inspiracji przestrzeń internetową. Wszystkie opisane zostały w rozdziałach: *Całe miasto o tym mówi – dialogi na murach*, *uliczne potyczki na słowa i obrazy*, *Inspiracje prowincjonalne – zrób to sam*, *Kunstkamera*, *Podaj dalej*. Ponadto przybliżam w nich najważniejsze założenia artystycznej części projektu doktorskiego.

Moje działania twórcze sprowadzają się do balansowania na granicy pomiędzy pięknem a brzydotą i próbie wywołania u odbiorcy ambiwalentnej reakcji, której sens zawierałby się w przytoczonej wypowiedzi Roberta Makłowicza *to zbyt ładne, bym chciał to mieć*.